Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 21/2004

av den 17 december 2003

om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG

(EGT L 5, 9.1.2004, s. 8)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 21/2004

av den 17 december 2003

om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ([3]), skall djur som är föremål för handel inom gemenskapen identifieras enligt kraven i gemenskapens bestämmelser och registreras på ett sådant sätt att den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer från eller har vistats på under någon del av transporten kan spåras. Dessa identifierings- och registreringssystem skall före den 1 januari 1993 utsträckas till att omfatta även förflyttning av djur inom varje medlemsstat.

(2) I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land ([4]), fastslås det att identifiering och registrering enligt artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att den veterinära kontrollen har utförts, utom när det rör sig om slaktdjur och registrerade hästdjur.

(3) Regler om identifiering och registrering särskilt av får och getter fastställs i rådets direktiv 92/102/EEG ([5]). När det gäller får och getter har erfarenheten, och i synnerhet krisen i samband med utbrottet av mul- och klövsjuka, visat att tillämpningen av direktiv 92/102/EEG när det gäller får och getter inte har varit tillfredsställande och behöver förbättras. Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda och strängare regler, så som har gjorts för nötkreatur genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur ([6]).

(4) Det framgår av gemenskapslagstiftningens struktur, och i synnerhet av förordning (EG) nr 1760/2000, att de allmänt använda begreppen djurhållare och anläggning inte syftar på veterinärmot-

([1]) Yttrandet avgivet den 17 november 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 208, 3.9.2003, s. 32.
([3]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG (EGT L 315, 19.11.2002, s. 14).
([4]) EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 16, 22.1.1996, s. 3).
([5]) EGT L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktivet senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.
([6]) EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

tagningar eller veterinärkliniker. I en strävan efter att göra lagstiftningen tydlig är det lämpligt att klarare uttrycka dessa begrepps räckvidd.

(5) Det finns således anledning att ändra direktiv 92/102/EEG och tydligt bekräfta att nötkreatur inte omfattas samt även undanta får och getter.

(6) Det finns likaså anledning att ändra rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ([1]) för att uppdatera där förekommande hänvisningar angående de bestämmelser i gemenskapens lagstiftning som gäller identifiering av berörda djurarter.

(7) 1998 inledde kommissionen ett projekt i stor skala om elektronisk identifiering av djur (IDEA) och den slutliga rapporten blev färdig den 30 april 2002. Projektet har visat att det genom elektronisk identifiering går att väsentligt förbättra identifieringssystemen för får och getter, under förutsättning att vissa villkor rörande de kompletterande åtgärderna uppfylls.

(8) Tekniken för elektronisk identifiering av får och getter har nu nått ett utvecklingsstadium som gör att systemet kan tillämpas. I avvaktan på de genomförandebestämmelser som krävs för att systemet för elektronisk identifiering skall kunna införas på lämpligt sätt på gemenskapsnivå bör det vara möjligt att genom ett effektivt identifierings- och registreringssystem, som också har möjligheter att ta hänsyn till den framtida utvecklingen när det gäller genomförande av elektronisk identifiering på gemenskapsnivå, identifiera varje enskilt djur och djurets födelseanläggning.

(9) Av hänsyn till den framtida utvecklingen på området elektronisk identifiering av får och getter, och särskilt erfarenheterna från tillämpningen, bör kommissionen för rådet lägga fram en rapport om ett eventuellt genomförande av systemet för elektronisk identifiering på gemenskapsnivå åtföljd av nödvändiga förslag.

(10) Likaså bör kommissionen, i synnerhet mot bakgrund av Gemensamma forskningscentrumets arbete, ta fram detaljerade tekniska riktlinjer, definitioner och förfaranden på följande områden: tekniska specifikationer för identifieringsdon och läsare, testförfaranden, kriterier för acceptans och en certifieringsmodell för godkända testlaboratorier, anskaffande av lämpliga identifieringsmärken och läsare, anbringande av identifieringsmärken samt avläsning och insamling av dem, kodning av identifieringsmärken, vanlig ordlista, dataordlista och kommunikationsstandard.

(11) I de medlemsstater där får- och getbeståndet är relativt litet kan det vara omotiverat att införa ett system för elektronisk identifiering, varför det är lämpligt att tillåta dessa medlemsstater att göra det frivilligt. Det bör även föreskrivas en möjlighet att enligt ett snabbförfarande anpassa de gränsvärden för beståndens storlek under vilka elektronisk identifiering får göras frivillig.

(12) För att förflyttningar av får och getter skall kunna spåras bör djuren vara ordentligt identifierade och alla deras förflyttningar kunna återges.

(13) Det är nödvändigt att djurhållare håller sig med aktuella uppgifter om djuren i sina anläggningar. Minimikraven på dessa uppgifter bör fastställas på gemenskapsnivå.

(14) I varje medlemsstat skall det upprättas ett centralt register som omfattar en aktuell förteckning över alla djurhållare som omfattas av denna förordning och utövar sin verksamhet i medlemsstaten,

([1]) EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1226/2002 (EGT L 179, 9.7.2002, s. 13).

▼B

och som även innehåller minimiuppgifter fastställda på gemenskapsnivå.

(15) För att möjliggöra en snabb och korrekt spårning av djur bör varje medlemsstat upprätta en elektronisk databas där samtliga anläggningar inom territoriet finns med och djurtransporterna registreras.

(16) Identifikationsmärkenas karaktär bör fastställas på gemenskapsnivå.

(17) Personer som ägnar sig åt handel med djur bör bokföra sina transaktioner, och den behöriga myndigheten bör på begäran kunna få tillgång till dessa uppgifter.

(18) I syfte att garantera korrekt tillämpning av denna förordning är det nödvändigt att föreskriva ett snabbt och effektivt utbyte av information mellan medlemsstaterna om identifieringsmärken och dokument rörande detta. Gemenskapsbestämmelser rörande detta fastställs genom rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen ([1]) samt genom rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor ([2]).

(19) I syfte att garantera att de bestämmelser som föreskrivs i denna förordning blir tillförlitliga är det nödvändigt att medlemsstaterna inför lämpliga och effektiva kontrollåtgärder, utan att detta påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ([3]).

(20) För att det system som införs genom denna förordning skall kunna beaktas vid beviljandet av vissa stöd enligt rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([4]) är det nödvändigt att den förordningen ändras i enlighet med detta.

(21) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([5]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett system för identifiering och registrering av får och getter i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

2. Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar andra gemenskapsregler om utrotning eller bekämpning av djursjukdomar och utan att det påverkar direktiv 91/496/EEG eller förordning (EG) nr 1782/2003.

([1]) EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.
([2]) EGT L 351, 2.12.1989, s. 34.
([3]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 23.
([4]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
([5]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *djur*: får och getter.

b) *anläggning*: varje inrättning, byggnad eller, i fråga om frilandsjordbruk, plats där djur hålls, föds upp eller hanteras på permanent eller tillfällig basis med undantag av veterinärmottagningar eller veterinärkliniker.

c) *djurhållare*: varje fysisk eller juridisk person som, även tillfälligt, är ansvarig för djur, med undantag av veterinärmottagningar eller veterinärkliniker.

d) *behörig myndighet*: en medlemsstats centrala myndighet eller myndigheter som är ansvarig/ansvariga för eller ålagd(a) att utföra veterinära kontroller och att tillämpa denna förordning eller, när det gäller bidragskontroll, den myndighet som ansvarar för tillämpningen av förordning (EG) nr 1782/2003.

e) *handel inom gemenskapen*: handel enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv 91/68/EEG ([1]).

Artikel 3

1. Systemet för identifiering och registrering av djur skall omfatta

a) identifieringsmärken för identifiering av varje djur,

b) aktuella register som förs på alla anläggningar,

c) transportdokument,

d) ett centralt register eller en elektronisk databas.

2. Kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall ha tillgång till alla uppgifter som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa uppgifter är tillgängliga för alla berörda parter, inklusive konsumentorganisationer som erkänns av medlemsstaten, under förutsättning att den nationella lagstiftningen om dataskydd och sekretess iakttas.

Artikel 4

1. Alla djur vid en anläggning som är födda efter den 9 juli 2005 ►**M1** eller anslutningen när det gäller Bulgarien och Rumänien ◄ skall identifieras i enlighet med punkt 2 inom en tidsperiod som det åligger medlemsstaten att fastställa, från och med djurets födelse och i alla händelser innan djuret lämnar den anläggning där det föddes. Tidsperioden får inte överstiga sex månader.

Medlemsstaterna får undantagsvis förlänga denna period utan att överskrida nio månader när det gäller djur som föds upp extensivt eller är frigående. Berörda medlemsstater skall informera kommissionen om undantag som beviljats. Om så krävs får tillämpningsbestämmelser fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

2. a) Djuren skall identifieras genom ett första identifieringsmärke som svarar mot kraven i punkterna 1–3 i del A i bilagan och

b) genom ett andra identifieringsmärke som skall godkännas av den behöriga myndigheten och svara mot de tekniska specifikationer som anges i punkt 4 i del A i bilagan.

([1]) EGT L 46, 19.2.1991, s. 19.

▼B

c) Dock får, fram till det datum som nämns i artikel 9.3, detta andra identifieringsmärke ersättas av det system som anges i punkt 5 i del A i bilagan, utom för djur som är föremål för handel inom gemenskapen.

d) De medlemsstater som genomför det system som avses i led c skall begära att kommissionen ger sitt godkännande i enlighet med förfarandet i artikel 13.2. Kommissionen skall i detta syfte granska den dokumentation som medlemsstaterna lägger fram och genomföra de revisioner som är nödvändiga för att utvärdera systemet. Efter revisionerna skall kommissionen inom 90 dagar från och med mottagandet av begäran om godkännande lägga fram en rapport för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa åtföljd av ett utkast till lämpliga åtgärder.

3. För djur som är avsedda att slaktas innan de uppnått tolv månader och som inte är avsedda för handel inom gemenskapen eller för export till tredje land får den behöriga myndigheten emellertid tillåta den identifieringsmetod som avses i punkt 7 i del A i bilagan som ett alternativ till de identifieringsmärken som anges i punkt 2.

4. Alla djur som importeras från tredje land och som efter den 9 juli 2005 ►M1 eller anslutningen när det gäller Bulgarien och Rumänien ◄ har godkänts vid de kontroller som avses i direktiv 91/496/EEG samt stannar på gemenskapens territorium skall identifieras enligt punkt 2 på den destinationsanläggning där uppfödning bedrivs, inom en av medlemsstaten fastställd tidsfrist som inte får överstiga 14 dagar efter det att djuret har genomgått förutnämnda kontroller och i alla händelser innan det lämnar anläggningen.

Den ursprungliga identifiering som fastställts av tredje land skall föras in i anläggningens register enligt artikel 5, tillsammans med den identitetskod djuret tilldelats i destinationsmedlemsstaten.

Det är emellertid inte nödvändigt med identifiering enligt punkt 1 av ett djur som skall slaktas, om det transporteras direkt från den veterinära gränskontrollstationen till ett slakteri i medlemsstaten, där sådana kontroller som avses i första stycket genomförs och djuret slaktas inom fem arbetsdagar efter att ha genomgått dessa kontroller.

5. Alla djur som har sitt ursprung i en annan medlemsstat skall behålla sitt ursprungliga identifieringsmärke.

6. Inga identifieringsmärken får tas bort eller bytas ut utan den behöriga myndighetens tillstånd. Om ett identifieringsmärke blir oläsligt eller gått förlorat skall ett nytt märke med samma kod användas så snart som möjligt i enlighet med denna artikel. Förutom koden och tydligt skilt från denna får ersättningsmärkningen vara försedd med ett märke med ersättningsmärkningens löpnummer.

Behörig myndighet får emellertid under egen kontroll medge att ersättningsmärket är försett med en annan kod, så länge spårbarhetsmålet inte äventyras, särskilt när det gäller djur som identifieras enligt bestämmelserna i punkt 3.

7. Identifieringsmärkena skall tilldelas anläggningen, delas ut och fästas på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten skall fastställa.

8. Medlemsstaterna skall meddela varandra och kommissionen modellen till det identifieringsmärke samt den metod för identifiering som används inom deras territorium.

9. Fram till och med den tidpunkt som anges i artikel 9.3 skall de medlemsstater som har genomfört elektronisk identifiering på frivillig grund enligt bestämmelserna i punkterna 4 och 6 i del A i bilagan se till att det enskilda elektroniska identifieringsnumret och specifikationer för det använda märket anges i det tillämpliga intyget i direktiv 91/68/EEG som medföljer de djur som är föremål för handel inom gemenskapen.

▼B

Artikel 5

1. Varje djurhållare med undantag för transportören skall föra ett aktuellt register med åtminstone uppgifter enligt del B i bilagan.

2. Medlemsstaterna får begära att djurhållaren i det i punkt 1 nämnda registret lägger till kompletterande uppgifter utöver dem i del B i bilagan.

3. Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten, föras för hand eller vara datoriserat och ständigt finnas tillgängligt på anläggningen och, på begäran, för den behöriga myndigheten under en tidsperiod som skall fastställas av den behöriga myndigheten men som inte får understiga tre år.

4. Med avvikelse från punkt 1 är införandet i ett register av de uppgifter som krävs i del B i bilagan frivilligt i varje medlemsstat där en operativ elektronisk centraliserad databas redan innehåller dessa uppgifter.

5. Varje djurhållare skall på begäran till den behöriga myndigheten lämna alla uppgifter om ursprung, identifiering och i tillämpliga fall bestämmelseort för de djur han har ägt, hållit, transporterat, sålt eller slaktat under de senaste tre åren.

6. Medlemsstaterna skall till varandra och till kommissionen översända förlagan till det anläggningsregister som används inom deras territorium och eventuella avvikelser som beviljats från bestämmelserna i punkt 1.

Artikel 6

1. Från och med den 9 juli 2005 ►**M1** eller anslutningen när det gäller Bulgarien och Rumänien ◄ skall ett djur, så snart det förflyttas inom det nationella territoriet mellan två olika anläggningar, åtföljas av ett transportdokument grundat på en modell upprättad av den behöriga myndigheten och innehållande åtminstone de uppgifter som står i del C i bilagan, ifyllt av djurhållaren om inte den behöriga myndigheten har gjort det.

2. Medlemsstaterna får på det i punkt 1 nämnda transportdokumentet tillägga eller låta tillägga kompletterande uppgifter utöver dem i del C i bilagan.

3. Djurhållaren på destinationsanläggningen skall förvara transportdokumentet under en tidsperiod som skall fastställas av den behöriga myndigheten men som inte får understiga tre år. Han skall på begäran förse den behöriga myndigheten med en kopia.

4. Med avvikelse från punkt 1 skall transportdokumentet vara frivilligt i varje medlemsstat där en centraliserad elektronisk databas är i drift, vilken innehåller minst den information som krävs enligt del C i bilagan med undantag av djurhållarens underskrift.

5. Medlemsstaterna skall till varandra och till kommissionen översända förlagan till det transportdokument som används inom deras territorium och eventuella avvikelser enligt punkt 4.

Artikel 7

1. Varje medlemsstat skall se till att den behöriga myndigheten har ett centralt register över alla anläggningar vilka har samband med djurhållare som utövar sin verksamhet på medlemsstatens territorium, utom transportörer.

2. Registret skall innehålla identitetskoden för anläggningen eller, om den behöriga myndigheten tillåter detta, för djurhållare som inte är transportör, djurhållarens verksamhet och produktionstyp (kött eller

▼B

mjölk) samt de djurarter som hålls. När djurhållaren permanent håller djur, skall han regelbundet räkna antalet djur enligt de tidsfrister som fastställts av den behöriga myndigheten i medlemsstaten och i varje fall minst en gång om året.

3. En anläggning skall finnas med i registret till dess att det under tre år i rad inte har hållits några djur på anläggningen. Från och med den 9 juli 2005 ►M1 eller anslutningen när det gäller Bulgarien och Rumänien ◄ skall registret införlivas i den elektroniska databas som anges i artikel 8.1.

Artikel 8

1. Medlemsstaternas behöriga myndighet skall räknat från och med den 9 juli 2005 ►M1 eller anslutningen när det gäller Bulgarien och Rumänien ◄ upprätta en elektronisk databas i enlighet med del D.1 i bilagan.

2. Varje djurhållare, med undantag för transportören, skall inom 30 dagar för uppgifter om djurhållaren eller anläggningen och inom sju dagar för uppgifter om djurtransporter, till den behöriga myndigheten översända

a) den information som skall föras in i det centrala registret samt resultatet av räkningen enligt artikel 7.2 samt den information som är nödvändig för att inrätta databasen enligt punkt 1,

b) varje gång ett djur förflyttas, information om transporten enligt det transportdokument som avses i artikel 6, i de medlemsstater som utnyttjar avvikelsen enligt artikel 6.4.

3. Medlemsstaternas behöriga myndighet får välja att upprätta en elektronisk databas med åtminstone uppgifter i enlighet med del D.2 i bilagan.

4. Medlemsstaterna får utöka den i punkterna 1 och 3 nämnda databasen med kompletterande uppgifter utöver dem i del D.1 och D.2 i bilagan.

5. Från och med den 1 januari 2008 är den i punkt 3 nämnda databasen obligatorisk.

Artikel 9

1. Riktlinjer och förfaranden för tillämpningen av systemet för elektronisk identifiering skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

2. De beslut som avses i punkt 1 skall antas för att förbättra tillämpningen av systemet för allmän elektronisk identifiering.

3. Från och med den 1 januari 2008 skall i enlighet med riktlinjerna i punkt 1 och i enlighet med de relevanta bestämmelserna i del A i bilagan den elektroniska identifieringen vara obligatorisk för alla djur.

De medlemsstater där det totala antalet får och getter är högst 600 000 får emellertid göra denna elektroniska identifiering frivillig för djur som inte är föremål för handel inom gemenskapen.

De medlemsstater där det totala antalet getter är högst 160 000 får också göra den elektroniska identifieringen frivillig för getter som inte är föremål för handel inom gemenskapen.

4. Kommissionen skall före den 30 juni 2006 lämna en rapport till rådet om tillämpningen av systemet för elektronisk identifiering, åtföljd av lämpliga förslag, om vilka rådet skall besluta med kvalificerad majoritet, om att, om så krävs, bekräfta eller ändra den tidsfrist som avses i punkt 3, och, om så krävs, uppdatera de tekniska arrangemang som är lämpliga för att genomföra den elektroniska identifieringen.

▼B

Artikel 10

1. Ändringar i bilagorna och åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Dessa åtgärder omfattar särskilt

a) antalet kontroller som minst skall genomföras,

b) tillämpningen av administrativa påföljder,

c) nödvändiga övergångsbestämmelser för systemets igångsättningsperiod.

2. Följande uppgifter får uppdateras i enlighet med förfarandet i artikel 13.2:

a) Tidsfristerna för att lämna de uppgifter som anges i artikel 8.2.

b) De gränsvärden för beståndens storlek som anges i artikel 9.3 andra och tredje styckena.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall meddela varandra och kommissionen vilken behörig myndighet som skall ansvara för att denna förordning efterlevs.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla personer som ansvarar för identifiering och registrering av djur har fått instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i bilagan, samt att lämpliga utbildningar och kurser finns tillgängliga.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna i denna förordning efterlevs. De föreskrivna kontrollerna skall inte påverka de kontroller som kommissionen utför i enlighet med artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

2. Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om vilka påföljder som skall tillämpas för överträdelser av denna förordning och skall vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. De påföljder som föreskrivs skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

3. Experter från kommissionen skall tillsammans med de behöriga myndigheterna

a) kontrollera att medlemsstaterna uppfyller kraven i denna förordning,

b) vid behov utföra kontroller på platsen för att säkerställa att de kontroller som föreskrivs i punkt 1 genomförs i enlighet med denna förordning.

4. En medlemsstat på vars territorium det görs en kontroll på platsen skall bistå kommissionens experter med all hjälp de kan behöva för att fullgöra sina uppgifter.

Resultaten av kontrollerna skall diskuteras med den berörda medlemsstatens behöriga myndighet innan slutrapporten sammanställs och skickas ut.

5. Om kommissionen anser att kontrollresultaten så kräver, skall den se över situationen inom Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, vilken anges i artikel 13.1. Den får fatta nödvändiga beslut i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

6. Kommissionen skall övervaka utvecklingen på detta område. Mot bakgrund av denna utveckling och i enlighet med förfarandet i artikel

▼B

13.2 får kommissionen ändra eller upphäva de beslut som avses i punkt 5.

7. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall, vid behov, antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, vilken inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([1]), nedan kallad ”kommittén”.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 14

Förordning (EG) nr 1782/2003 ändras på följande sätt:

1. Artikel 18.2 skall ersättas med följande:

”2. Om artiklarna 67, 68, 69, 70 och 71 tillämpas skall det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur, upprättat i enlighet med, å ena sidan, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter (*) samt, å andra sidan, rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter (**).

(*) EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.
(**) EUT L 5, 9.1.2004, s. 8.”

2. Artikel 25.2 andra stycket skall ersättas med följande:

”Dessa system, särskilt det system för identifiering och registrering av djur som upprättats i enlighet med direktiv 92/102/EEG, förordning (EG) nr 1760/2000 och förordning (EG) nr 21/2004 skall, enligt artikel 26 i den här förordningen, vara förenliga med det integrerade systemet.”

3. Artikel 115.2 skall ersättas med följande:

”2. När förordning (EG) nr 21/2004 blir tillämplig skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med dessa regler för att berättiga till bidrag.”

4. I del A i bilaga III skall följande punkt 8a läggas till:

”8a	Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).	Artiklarna 3, 4 och 5”

([1]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼B

Artikel 15

Direktiv 92/102/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 a skall ersättas med följande:

   ”a) *djur*: varje djur av de arter som anges i direktiv 64/432/EEG (*) med undantag av nötkreatur.

   _____

   (*) EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64.”

2. Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

   ”Medlemsstaterna kan med det förfarande som fastställs i artikel 18 i direktiv 90/425/EEG ges tillstånd att från den förteckning som avses i punkt 1 a undanta fysiska personer som håller ett enda svin avsett för egen användning eller konsumtion, eller av hänsyn till särskilda omständigheter, under förutsättning att djuret före eventuell flyttning genomgår de kontroller som fastställs i det här direktivet.”

3. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 a skall ändras på följande sätt:

      — I första stycket skall orden ”nötkreatur eller” utgå.

      — I andra stycket skall orden ”om samtliga djur som fötts, avlidit och flyttats” ersättas med ”om djur som flyttats”.

      — Fjärde stycket skall utgå.

   b) Punkt 1 b skall utgå.

   c) Punkt 3 b första stycket skall ersättas med följande:

      ”Då djur skall flyttas till eller från en marknad eller uppsamlingsplats, skall djurhållaren lämna en handling med uppgifter om djuren till den ansvarige, som på marknaden eller uppsamlingsplatsen utgör tillfällig djurhållare.”

4. Artikel 5 skall ändras på följande sätt:

   a) Punkt 2 skall utgå.

   b) Punkt 3 skall ändras på följande sätt:

      — I första stycket skall orden ”Andra djur än nötkreatur” ersättas med ”Djuren”.

      — Andra stycket skall ersättas med följande:

         ”I avvaktan på det beslut som avses i artikel 10 i detta direktiv och med undantag från artikel 3.1 c andra stycket i direktiv 90/425/EEG får medlemsstaterna tillämpa sina nationella system vid all flyttning av djur inom deras territorium. Dessa system skall göra det möjligt att identifiera den anläggning djuren kommer från och den där de föddes. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka system de avser att införa i detta syfte från och med den 1 juli 1993 för svin. En medlemsstat kan, i enlighet med förfarandet i artikel 18 i direktiv 90/425/EEG, anmodas att göra nödvändiga ändringar i sitt system, om det inte uppfyller ovanstående krav.”

      — Fjärde stycket skall utgå.

   c) Punkt 4 skall utgå.

5. I artikel 11.1 skall första och tredje strecksatsen utgå.

Artikel 16

Artikel 3.2 d i direktiv 64/432/EEG skall ersättas med följande:

▼B

”d) De måste identifieras i enlighet med bestämmelserna i direktiv 92/102/EEG för svin och i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1760/2000 för nötkreatur.”

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 14, 15 och 16 skall tillämpas från och med den 9 juli 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

A. **Identifieringsmärken**

1. Öronmärkena skall anbringas så att de är synliga även på avstånd.

2. Öronmärkena och de andra identifieringsmärkena skall innehålla följande tecken:

   — De första tecknen skall stå för den medlemsstat där den anläggning där djuret först identifierades är belägen. I det syftet skall landskoden med två bokstäver eller tre siffror ([1]) användas enligt ISO 3166.

   — Landskoden skall följas av en individuell kod med högst 13 siffror.

   Utöver de uppgifter som föreskrivs i detta stycke kan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna tillåta användningen av en streckkod samt kompletterande uppgifter från djurhållaren, förutsatt att identifieringsnumrets läsbarhet inte påverkas.

3. Det första identifieringsmärket som avses i artikel 4.2 a skall bestå av ett öronmärke som skall godkännas av den behöriga myndigheten, gjort av ett oföränderligt material, det skall inte kunna manipuleras, det skall vara lätt att avläsa under hela djurets livstid och det skall vara utformat så att det sitter kvar på djuret utan att orsaka skador. Öronmärket skall inte kunna återanvändas och den i punkt 2 föreskrivna text som märket skall vara försett med skall vara outplånlig.

4. Det andra identifieringsmärket som avses i artikel 4.2 b kan vara

   — ett öronmärke med samma specifikationer som de märken som beskrivs i punkt 3,

   eller

   — en tatuering, med undantag för djur som är föremål för handel inom gemenskapen,

   eller

   — ett märke på foten (enbart för getter),

   eller

   — en elektronisk givare som överensstämmer med de specifikationer som uppräknas i punkt 6.

([1]) Österrike AT 040
Belgien BE 056

▼M1

Bulgarien BG 100

▼B

Danmark DK 208
Finland FI 246
Frankrike FR 250
Tyskland DE 276
Grekland EL 300
Irland IE 372
Italien IT 380
Luxemburg LU 442
Nederländerna NL 528
Portugal PT 620

▼M1

Rumänien RO 642

▼B

Spanien ES 724
Sverige SE 752
Förenade kungariket UK 826.

▼B

5. Enligt det system som avses i artikel 4.2 c krävs det identifiering av djuren per anläggning och individuellt, det föreskrivs ett ersättningsförfarande när märket har blivit oläsligt eller har gått förlorat, vilket skall kontrolleras av den behöriga myndigheten utan att spårbarheten mellan anläggningar äventyras, i syfte att bekämpa epizootiska sjukdomar, och det görs möjligt att spåra djurens förflyttningar inom det nationella territoriet, i samma syfte.

6. Den elektroniska identifieraren skall svara mot följande tekniska specifikationer:

   — Skrivskyddade passiva givare som fungerar med HDX- eller FDX-B-teknik och uppfyller ISO-standard 11784 och ISO-standard 11785.

   — Den elektroniska identifieringsmärkningen skall gå att avläsa med läsare som uppfyller ISO-standard 11785, vilka klarar att läsa HDX- och FDX-B-givare.

   — Läsavståndet för bärbara läsare måste vara minst 12 cm för öronmärken och minst 20 cm för bolus ruminal-givare, samt måste för statisk läsare vara 50 cm för öronmärke och bolus ruminal-givare.

7. Den identifieringsmetod som avses i artikel 4.3 skall vara följande:

   — Djuren skall identifieras genom att det på ena örat fästs ett öronmärke som godkänts av den behöriga myndigheten.

   — Öronmärket skall vara gjort av ett oföränderligt material, det skall inte kunna manipuleras, det skall vara lätt att läsa samt vara utformat så att det sitter kvar på djuret utan att orsaka skador. Öronmärket skall inte kunna återanvändas och det skall vara försett med outplånlig text.

   — Öronmärket skall minst innehålla landskodens två bokstäver och födelseanläggningens identitetskod.

   Medlemsstater som använder denna metod skall underrätta kommissionen och medlemsstaterna inom ramen för den kommitté som avses i artikel 13.1. Om djur som identifieras enligt denna punkt hålls efter det att de uppnått tolv månaders ålder eller om de är avsedda för handel inom gemenskapen eller export till tredje land, skall de identifieras i enlighet med punkterna 1–4.

B. **Anläggningens register**

Registret i en anläggning skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

1) Från och med den 9 juli 2005 ►**M1** eller anslutningen när det gäller Bulgarien och Rumänien: ◄

   — Anläggningens identitetskod.

   — Anläggningens adress och dess geografiska koordinater eller likvärdig uppgift om anläggningens geografiska läge.

   — Typ av produktion.

   — Resultatet av den i artikel 7 nämnda djursammanräkningen och det datum då den har utförts.

   — Djurhållarens namn och adress.

   — När det gäller de djur som lämnar anläggningen, transportörens namn, registreringsnummer för den del av transportmedlet som innehåller djuren, destinationsanläggningens identitetskod alternativt namn och adress eller, när det gäller djur som transporteras till ett slakteri, slakteriets identitetskod eller motsvarande uppgifter samt avsändningsdatum eller en dublett eller kopia som motsvarar det transportdokument som avses i artikel 6.

   — När det gäller djur som kommer till anläggningen, identitetskoden för den anläggning från vilken de kommer samt ankomstdatum.

   — Uppgifter om eventuellt utbyte av märkena eller de elektroniska anordningarna.

▼B

2) Från och med det datum som fastställs enligt artikel 9.3, för varje djur som därefter föds, aktuella uppgifter om

— djurets identitetskod,

— födelseår samt identifieringsdatum,

— månad och år när djuret dör på anläggningen,

— ras och, om den är känd, genotyp.

För djur som identifieras enligt del A.7 skall de uppgifter som föreskrivs i punkt 2 i denna del anges för varje parti djur med samma typ av identifiering, och uppgifter om antalet djur skall ingå.

3) Namn och underskrift av den företrädare för den behöriga myndigheten som har kontrollerat registret samt datum då kontrollen gjordes.

C. **Transportdokument**

1. Transportdokumentet skall fyllas i av djurhållaren på grundval av en modell som upprättas av den behöriga myndigheten, vilken minst innehåller uppgift om

— anläggningens identitetskod,

— djurhållarens namn och adress,

— totala antalet flyttade djur,

— destinationsanläggningens eller den följande djurhållarens identitetskod, eller, då djuren överförs till ett slakteri, dettas namn och belägenhet, eller vid en växling av betesområde, bestämmelseorten,

— uppgifter om transportmedlet och transportören, däribland hans tillståndsnummer,

— avsändningsdatum,

— djurhållarens underskrift.

2. Från och med det datum som fastställs enligt artikel 9.3 skall, när det gäller djur som identifieras enligt punkterna 1–6 i avsnitt A, utöver den information som anges i punkt 1 ovan, djurets enskilda identitetskod införas på transportdokumentet.

D. **Elektronisk databas**

1. Den elektroniska databasen skall innehålla minst följande uppgifter om varje anläggning:

— Anläggningens identitetskod.

— Anläggningens adress och geografiska koordinater eller motsvarande uppgift om anläggningens geografiska läge.

— Djurhållarens namn, adress och verksamhet.

— Djurart.

— Produktionstyp.

— Resultatet av den djursammanräkning som avses i artikel 7.2 och datum då den utfördes.

— Ett fält reserverat för den behöriga myndigheten där denna kan lägga in djurhälsouppgifter om exempelvis transportrestriktioner, anläggningens status eller andra uppgifter som är relevanta för EU-program eller nationella program.

2. I enlighet med bestämmelserna i artikel 8 skall databasen innehålla uppgift om varje enskild förflyttning av djur. Denna notering skall innehålla minst följande uppgifter:

— Antal djur som förflyttas.

— Avsändningsanläggningens identitetskod.

— Avsändningsdatum.

▼B

— Destinationsanläggningens identitetskod.

— Ankomstdatum.